

REDACTIUNEA,
 Administrațiunea și Tipografa
 Brașov, piața mare nr. 30.
 Scrierile nefrancate nu se
 primesc.
 Manuscrise nu se retrimit.
INSERATE
 se primesc la Administrațiunea în
 Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
 în Viena: la M. Dukas Nachf.,
 Nux. Augenfeld & Emeric Les-
 ner., Heinrich Schalek, A. Op-
 pelik Nachf., Anton Ooppelik.
 în Budapesta la A. V. Gold-
 berger, Ekstein Bernat, Iuliu
 Leopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
 rie garmond pe o colonă 10
 bani pentru o publicare. Pu-
 blicări mai dese după tarifară
 și învoială. — **RECLAME** pe
 pagina 3-a o seriă 20 bani

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA” iese în de-care zi.
 Abonamente pentru Austrii Ungarie
 Pe un an 24 cor., pe șase luni
 12 cor., pe trei luni 6 cor.
 Nr-ri de Duminică 4 cor. pe an.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 Nr-ri de Duminică 8 fr. pe an.
 Se primumără la toate ofi-
 ciale-poștale din intru și din
 afară și la d-nii colectori.
 Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare,
 Târgul Inului Nr. 30. etagiu
 I. Pe un an 20 cor., pe șase
 luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
 Cu dnușul în casă: Pe un an
 24 cor., pe șase luni 12 cor.,
 pe trei luni 6 cor. — Un esem-
 plar 10 bani. — Atât abona-
 mentele cât și inserțiunile
 sunt a se plăti înainte.

Nr. 146.

Brașov, Duminică 4 (17) Iulie.

1904.

Judecată pătimasă.

(a) La Putna se serbeză ađi 3 l. c. o aniversare, care de și este aniversarea propriu zisă a Românilor, ea iese din cadrul mai restrins al unei serbări naționale și în lumina istoriei dobîndesce o importanță universală.

Voevodul pe care Românii îl prăsnesc ca pe eroul lor național, a stat zid de apărare în porța creștinismului și a servit ca scut Europei apusene într-o epocă, când sultanul Mohamed II terminase cucerirea întregii peninsule balcanice și se pregătea a înainta spre centrul Europei.

Nici nu s'au eschivat Domnitorii de pe acele vremuri de a recunoșce meritele voevodului Ștefan. Insuși Papa Sixt IV s'a grăbit a-l felicita pentru isbânda repurtate asupra dușmanilor creștinismului.

Un contimporan al lui Ștefan, canonicul polones din Cracovia Ioan Dlugoss, scriind istoria patriei sale, a rezervat marelui voevod moldovean paginile cele mai gloriose. Și Dlugoss era unul din cei mai buni cunoscători ai epocii sale, un bărbat învățat și distins, care adesea a fost însărcinat cu misiuni diplomatice pe lângă curtea împăratului Germaniei, la papa etc.

Un alt scriitor polon cu numele Martin Cromer din secolul XVI de asemenea aduce tributul său de recunoștință și laudă mare-lui și eroicului voevod.

Și am crede, că Polonesii, mai ales contimporanii lui Ștefan, ar fi avut motive suficiente pentru a-l luli pe Ștefan și a-l încărca cu nisce epitete puțin măgulitoare.

Ei bine, ei n'au făcut'o. Au înghițit amarul ce i-a fi cuprins descriind victoriile lui Ștefan asupra regelui Casimir și peirea miilor de

Polonesi în codrul Cosminului — d'er adevărul istoric l'au scos în relief mai pe sus de toate și figura lui Ștefan ni-se prezintă ochilor polonesi așa cum a fost în realitate: Cel mai mare geniu militar al secolului și cel mai înțelept și mai blând domnitor.

Cu drept cuvânt p'ote fi mândru neamul românesc de isprăvile războinicilor ale secolului XV, și încă nu numai de cele din a doua jumătate sevrșite de Ștefan cel Mare, ci și de celea din prima jumătate, sevrșite de Ioan Corvinul (Huniade), care de asemenea a fost Român.

Stând așa lucrurile, ne-am fi așteptat, ca și diarele maghiare să desbrace ura politică, ce o nutresc contra Românilor și înălțându-se pentru un moment în sferile mai senine ale contemplațiunilor istorice să se închine adevărului, recunoscând valoarea unui asemenea bărbat.

Ne-am înșelat.

Foile maghiare partea cea mai mare observă o tăcere absolută și nu apreciază de loc însemnătatea aniversării de la Putna. Spunând adevărul nici nu ne mirăm de această tăcere. Mama ei este ignoranța. Diaristii maghiari, afară de înțelepciunea istorică învățată din cărțile lui Marczali (Morgenstern), Mangold, și alții de pânura lui, nu au alta. În aceste cărți cine se se aștepte la aprecierea justă a unui erou român? Cei mai mulți istorici maghiari nici nu pomenesc despre Ștefan cel Mare, orî decât pomenesc, o fac acesta în 2—3 rânduri. Ce se scrie deci foile maghiare, decât diaristii maghiari habar n'au de faptele vitejesci ale lui Ștefan? Mai bine fac deci, decât tac.

Totuși unele foi în frunte cu „Budapesti Hirlop” fac excepțiune. Acest diar are un colaborator, care

pretinde a cunșce istoria Românilor. În ultimul său număr ocupându-se de serbarea de la Putna, numitul diar susține, că acea serbare are un caracter demonstrativ, ostil Maghiarilor. Apoi făcând o excursiune istorică debiteză o mulțime de mistificări istorice. Intre altele spune, că Ștefan a domnit în vechea Cumanie, unde toate orașele, satele, colinele, riurile sunt romanisate din unguresce. Er Ștefan a fost Albanez (!). Românii s'au înmulțit pe scotela Cumanilor și Maghiarilor, aemilând aceste popore.

Mai strășnic îl ustură pe colaboratorul numitul diar lupta de la Baia, pe care o descrie întortochiând adevărul istoric. După densusul armata lui Matiaș durmia în orașul Baia, când s'a năpustit Ștefan asupra ei. (Destul de trist, decât o oștire de 40.000 de omeni a putut fi surprinsă în somn și bătută crunt de alta mult mai mică!)

Să cetescă colaboratorul diarului maghiar descrierea veridică a contimporanului Dlugoss despre înfrângerea lui Matiaș la Baia, și va vedé, care este adevărul. Decă nu scie latinesce, o va găsi în traducerea românescă a d-lui N. Densușianu.

Cu toate acestea se înșelă amar, decât crede, că din faptul istoric, că Ștefan a bătut crunt pe Matiaș, încât a scăpat dus pe targă de omenii săi, Românii ar făuri vr'o demonstrațiune antimaghiară. Serbarea dela Putna are un caracter pur istoric-național și cultural, fără amestec de politică actuală.

În loc să scrie cu condeiul muiat în ură, „Bp. H” mai bine ar medita asupra adevărului, că decât regele Matiaș s'ar fi grăbit în ajutorul lui Ștefan, când acesta ținea singur piept sutelor de mii ale Sultanului turcesc, de sigur Turcii n'ar fi

înaintat până la Viena, și Ungaria n'ar fi ajuns pașalic turcesc timp de 150 de ani.

Er în manualele istorice maghiare a sosit timpul, credem, să se facă o corectură radicală, înlocuindu-se basmele cu adevărul obiectiv.

Aniversarea morții lui Ștefan cel Mare.

Serbarea din Suceava și parastasul dela Putna.

(De la raportorul nostru special).

Putna, 3/16 Iulie. (Telgr.) Serbarea din Suceava în amintirea lui Ștefan-cel-Mare a fost strălucită. O procesiune imosantă de 3000 de omeni la ruinele cetății. S'a oficiat un parastas solemn. La serbare erau de față deputațiunii țărănesci număröse cu preoții și vornicii locali. S'a ținut un discurs festiv classic, primit cu entusiasm. Mulțimea emoționată până la lacrimi. Inceputul festivității, ca și încheierea ei au fost anunțate prin sunete de clopote și buciune.

Serbarea din Putna a fost de o măreție de nedescris. S'au adunat aici Români din toate unghiurile în număr de cel puțin 20.000. La serbare a participat principele Hohenlohe, mareșalul Bucovinei, Rectorul universității din Cernăuți; Consulul român Cogălniceanu din Cernăuți, ministerul român de culte reprezentat prin profesorii Onciul și Poni, Liga culturală prin P. Grădișteanu și Anghelescu. — Gr. Tocilescu, N. Filipescu, numeroșii studenți din Bucuresci și Iași, „România Jună” din Viena, „Junimea academică ortodoxă” din Cernăuți, studenții români din Germania.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Flașnetarul.

(Fine).

Au stat așa până târziu, bătrânul întrebându-o despre lună și stele și despre alte multe de prin lumea asta. Sgomotul orașului amuțise cu totul și nu se mai aușia, decât vuetul apei ce cădea peste pietrele înțepenite.

Bătrânul după-ce stătut mult pe gânduri, neteșindu-i părul ei de mătase, dișe de-odată:

— „Dec'ăși fi eu stăpân peste lume, Alino, ce-ai vré tu să-ți dau din lumea asta?”

— „Nu sciu”, îngână copila, trecându-i o mână pe după gât și ascundându-și capul ei cel mic în barba lui cărunță. Și cum stetea așa, la lumina unei părea un flutur alb încurcat în nisce fire de paiangen.

— „Ia gândesce-te bine, cam ce-ai vré tu să ai din lumea asta?” repetă bătrânul cu glasul lui domol ca o mângâiere.

Copila rămase tăcută, nemișcătă. În

sufletul ei curat se îngâneau dorurile ușore ca nisce fulgi de zăpadă. Dintre toate, pe care se-l alégă și se i-l spună bătrânului? Nu scia. Ar fi vrut întâiu și întâiu să aibă un biciu cu care să-l bată pe morarul ăla bețiv, care fi dicea tot „țiganca”, fiindcă de câte-orî voia s'o oprască în drum, ea îl ocolia pe departe și fugea. Dér la gândul, că biciul dore ei i-se făcū milă și nu-i spuse bătrânului dorul acesta. Li veni apoi în minte și era mai gata să-i spună c'ar vrea să aibă toți porumbeii de pe lume, și de bucurie—fi vedea par-că—începū să ridă și hohotele ei copilăresci se pierdeau în liniștea nopții ca un cântec de privighetore.

— „Ei, dișe bătrânul, spune, cam ce ți-ar plăcé ție din lumea asta?”

— „Nu, nu porumbei, alt-ceva vreau, alt-ceva!” reluă ea repede și lingușitoare.

— Ei, spune!...

Se gândi ea, se gândi... și-apoi de-odată cuprinđându-i gâtul bătrânului cu amândouă mâinile, dișe:

— „Dér decât ți-oiu spune, imi dai?”

— „Să vedem întâiu... să vedé ce vrei?”

— „Apoi uite... Ași vrea să am o grădină mare... mare...”

— Ei...

— „Și 'n grădina asta să fie flori multe..., multe..., d'er sci multe de tot”...

— Așaaa!...

— „Și în mijlocul grădinii să am un leagăn atîrnat de ceriū cu nisce fire de mătase. Și în leagănu ăsta să stau eu și să mă leagăn de la o margine a grădinii la alta. Și pe marginea leagănuului să stea tot porumbei albi și eu să vorbesc cu ei.

— Dér eu... ce să fac atunci?”

Ce să faci? „S'astepti... și când voiū trece cu leagănu, să-mi arunci câte-o flóre...”

— Și ce să mai fac?

— „Ce să mai faci?” Să stai apoi frumos de-o parte și să te uiți la mine”...

— Să mă uit la tine!... îngână bătrânul sărutând'o pe ochi..., d'er cum să mă uit Alino..., că eu nu pot să ved...

Și copila se întristă atuncea și-și ascunse érași obraji în barba lui cărunță.

* * *

Alina împlinise cincîspre-dece ani. Lumea de prin prejur începuse să vorbescă de frumșetea ei și morarul, bețiv-bețiv, d'er scia el de ce-i calcă cărările. Avea ochii negrii și mari, umbriți de nisce gene lungi, cari le dădea un aer

de-o blândețe coréscă. Părul bogat și-l lăsa despletit, jumătate cadđendu-i peste partea stângă a sîmului. Așa cum era, desculță, cu rochia ei de căpătat și cu cămașa sfirticată la mâneca dréptă, așa cum era... nu puteai s'o veđi și să nu-i spui o vorbă bună.

Se mărise copila, crescuse mângăerea bătrânului, d'er crescuse și nenorocul lui.

De câtă-va vreme se înfiora bătrânul de câte-orî o avea aprópe. Li venia să-i spue să plece, să iasă din casă, să se ducă... decât gura nu l'ar fi luat în tot-deuna pe dinainte chemându-o:

— Vino lângă mine, Alino!

Ea l'asculta, s'ășeđa jos la picioarele lui privind-o în ochii cei întunecați și blândi ca fundul unei grópe. Când o simțea lângă el, bătrânul întinerea și neteșându-i părul cel luciu și bogat, fi dicea cu o voce înecată de lacrimi:

— „Nu-i așa, că n'ai să mă lași nici-odată, Alino?”

— „Nu, n'am să te las nici-odată” răspundea copila îmbrățișându-i genunchii.

El, pipăind, fi trecea mâna de pe cap pe frunte, de pe frunte peste nas, peste gură și apucându-o ușor de bărbie,

Pe mormântul lui Ștefan cel Mare s'au depus peste 60 cununii, între cari o cunună superbă din partea *Regelui Carol*, din partea ministrului de culte român, *Liga culturală*, Românii din *Brașov*, Românii din *Blășiș*, Tinerimea română din Transilvania și Ungaria și de la „*România Jună*” din Viena.

La liturghia solemnă și parastas a pontificat metropolitul Dr. Vladimir de *Repta* încunjurat de toți membrii consistoriali. S'a rostit o predică magistrală preamărind pe Ștefan.

În momentul acesta vorbește *Onciul*.

Serbarea din Bucuresci.

Din Bucuresci ni-se scrie cu data de ieri 2 Iulie v.:

Festivitatea în memoria lui Ștefan cel Mare a fost splendidă și a făcut o impresiune adâncă asupra Țecilor de mii de privitori, cari umplură piața Victoriei și bulevardele și strazele dimprejur, precum și cele pe unde avea să defileze cortegiul istoric, care a înfățișat intrarea în Suceava a lui Ștefan cel Mare.

La orele 8 dim. a resunat puternic pe piața Victoriei imnul regal cântat de toate muzicele militare. La parastasul slujit de întreg clerul capitalei pe o estradă sub cerul liber, au asistat principele moștenitor Ferdinand cu fiul său prințul Carol, care au reprezentat pe regele la serbare. Principii erau încunjuzați de o strălucită suită de miniștri, generali, demnitarii curții, reprezentanții corpurilor legiuitoare, somitățile autorităților etc. etc.

La ectenii s'au cetit rugăciunile după care corul școlilor a înțonat majestos imnul lui Ștefan cel Mare compus de maeștrul de muzică I. Costescu. Grandiosul cor format din 700 elevi și eleve ale școlilor secundare, a fost dirijat de d-l G. Ionescu.

Au urmat apoi cuvântările ținute în numele studenților și al profesorilor, și în urmă cuvântul ministrului de instrucțiune Haret. S'a cântat „Destăptă-te Române” de corul „Carmen” condus de d-l G. Kiriak și s'a recitat o declamațiune. Corul cel mare al școlilor a înțonat apoi imnul regal, după care mulțimea a izbucnit în strigări de „Trăește regele”. A urmat defilarea armatei și a elevilor de la toate școlile secundare din capitală.

Festivitatea s'a încheiat cu defilarea cortegiului istoric, care pornind de la șosea a trecut, între aclamațiunile entusiaste și nesfârșite ale populațiunii, pe dinaintea tribunetelor festive de pe piața Victoriei, străbătând apoi calea Victoriei și bulevardul Elisabeta. Acest cortegiul strălucit în cos-

tumele sale pitoresci din timpul lui Ștefan cel Mare, a fost format și reprezentat de câțra soldații regimentului al treilea de călărași.

Grupul domnesc în frunte cu figura lui Ștefan cel Mare în vestimentele de ceremonie cu coróna pe cap și cu sceptrul în mână, având la stânga pe Vlad Țepeș, a fost salutat cu urale nesfârșite de poporul însuflețit. Er cetele de *voinic* cu halebardierii lor în frunte făcând cu ținuta lor eroică cea mai bună impresiune; — ne mai vorbind de buciumașii, surlașii și trâmbițași cari pășiau în fruntea cortegiului, escitănd curiositatea și storcând aplausele publicului.

Scurtțimea timpului nu-mi dă voie a intra în amănunte. Observ numai că totul a decurs în cea mai mare ordine și nu s'au întâmplat de cât numai câte-va mici accidente aprôpe inevitabile la astfel de ocaziuni.*)

Serbarea din Iași.

În Iași festivitățile în memoria lui Ștefan cel Mare s'au făcut după programul formulat de rectorul universității d-l C. Climescu, program ce se asemănă în cea mai mare parte cu procesiunea din Bucuresci.

Școlile și studentțimea universitară, apoi corporațiunile de comercianți și meseriași creștini, au defilat în corpore la intervenția studenților. Societățile evreesci n'au participat la serbare.

Serbarea de la Bata.

Serbarea în amintirea împlinirii a 400 de ani dela mórtea marelui voevod Ștefan cel Mare, a decurs în Baia, Vineri 2 Iulie 1904, în modul următor:

La serbare au luat parte toate autoritățile civile, militare și eclesiastice, precum și toate școlile din Fălticeni, cari în frunte cu armata și muzica reg. Suceava Nr. 16, au format un convoi, făcând astfel pe jos drumul Fălticeni-Baia. La orele 10 s'a oficiat serviciul religios (parastasul) de către protoereul județului V. Chirilescu, însoțit de un mare număr de preoți. Serviciul s'a făcut chiar la *Biserica Albă*, care a fost zidită de Ștefan cel Mare; după care d-l profesor D. Zăhărescu ținând o cuvântare asupra vieții și faptelor Marelui Voevod, er în urmă se făcù defilarea armatei, terminându-se astfel prima parte a serbarei.

Partea a doua a serbarei s'a desfășurat în grădina dela Baia la orele 1 jum. p. m., unde elevii tuturor școlilor au declamat și recitat poezii referitoare la luptele marelui voevod. Elevii școlii primare

*) Înainte de încheierea foii am mai primit un raport, pe care-l vom publica în n-rul viitor. — Red.

fi ridica încet capul întreg și se uită... se uită ca și când ar fi vrut să-și înlătore vîlul care-i acoperea vederea. Și-i Țieca atunci:

— Ce frumoasă trebuie să fi tu, Alino!

Când apoi din întemplantare îi nimeria sînul ca de piatră călduță, el tresăria din tot trupul, fața i-se întuneca și-și retrăg-a mâna ca un copil fricos. Ar fi voit atunci să nu mai fie lângă el, d'er gândul acesta îl cutremura până în adîncul sufletului și ridicându-o de subțiori și-o punea pe genunchi, îi trecea mâna dréptă de după gât și alipindu-și fruntea de pîrul ei, înghina cu glas tremurător:

— „Așa.. așa să stai Alino și să nu mă lași nicî-odată.”

*

Totă vara bătrânul a fost fericit și nefericit, așa ca un suris printre lacrimi. De eșea cu flașeta pe stradă, umbra mai grăbit ca mai înainte, cântecile îi erau mai scurte și mai triste și un dor ciudat de casă, un dor pe care el nu prea putea să-l înțelgă, îl însoțea prin tot locul. Acasă de mergea, s'aședa în fața ușii, pe prag, chema pe Alina lângă el și ședea uitat cu sufletul dus în depărtare.

Și a trecut vara cu nopțile ei fer-

mețătoare și liliacul a început să se întristeze, și a început să se întunece și sufletul bătrânului. Și când vîntul tîmnei prinse să smulgă frunzele pomilor, Alina cădù la pat, căci le e dat unora să trăiește numai până-i sôrele vesel și până prin aer se răsfață mireme de flori și cântece de paseri.

Și așa a fost... Într'o noapte bătrânul a plîns așa cum pute el să plîngă, liniștit și cu minte, totă noptea a plîns, er a dua și când rîndunica se gătea de cale lungă, sufletul copilei sbura și el în lumii primăvăratică și bătrânul rămase singur.

A cădùt în genunchi și a stat mult așa și ce mult și ce ferbinte a rugat el atunci pe Dumnezeu, să-i dea vederea măcar pentru o clipă, ca acumă măcar s'o pôtă vedea pe Alina lui, pe frumoasa copilă. D'er degeaba, căci scris ne este nouă ômenilor, să nu vedem nicî-odată ceea-ce ne este mai scump pe pămîntul acesta.

Și pe urmă?... Pe urmă erăși pe uliți cu flașeta după gât, lăsând să i-se amestece lacrêmile în cântece de jale.

Z. Bârsan.

de băeți au jucat piesa „Lupta dela Baia”, în 2 acte de Serafim Ionescu sub conducerea autorului. Elevii gimnasiunii au jucat piesa „Cetatea Neamțului” în 3 acte de V. Alexandri, sub conducerea d-lui profesor N. Drăgușanu; în fine mai mulți domni au executat „Testamentul lui Ștefan cel Mare”, poem istoric de Gh. Softa, primarul orașului Fălticeni. Serbarea s'a terminat cu distribuirea premiilor.

Liga culturală (Iași) a ales o delegațiune în frunte cu profesorii univ. Găvănescu și Antonescu, care să o reprezinte la festivitățile de la mormântul lui Ștefan cel Mare în Putna. Delegații Ligei purtând la piept medalia Ligei cu cocarda și roseta tricoloră, au fost însărcinați a pune o corónă de bronz pe mormântul marelui erou.

„Viitorul”, noua foie a clerului român din Bucovina, vorbind de serbările de la Putna și despre binefacerile lui Ștefan cel Mare scrie între altele:

„Și astăzi se revarsă încă binefacerile acestui mare și sânt erou asupra bisericii noastre. Din moștile dăruite de dînsul lacăsurilor dumnezeesci, a fost alcătuit de înțeleptul împărat Iosif II fondul religios, care formeză substratul material al bisericii noastre. Ștefan Vodă e decî ctitorul cel mai însemnat al bisericii ortodoxe din Bucovina...”

Papa Piu X și comemorarea lui Ștefan-cel-Mare. Din incidentul festivităților naționale în memoria lui Ștefan-cel-Mare, Sanctitatea Sa Papa Piu X a adresat prin secretarul său de stat, prințului Vladimir Ghica următoarea telegramă:

Roma, 14 Iulie.

„Sântul Părinte ia parte la festivitatea, ce amintesc pe marele Vostru erou național, pe care Papa Sixt IV l'a numit *Atletul lui Christos*, și din totă inima împărtășesc nobililor săi fi din România binecuvîntarea apostolică, dând expresiune dorințelor sale pentru fericirea lor și pentru prosperitatea patriei lor gloriose.”

Cardinalul *Merry del Val*.

Liga de acțiune latină.

Dăm aici în resumat un articol publicat sub titlul „*La Ligue d'action latine*” în numărul de la 15 Iulie al revistei „*La Renaissance latine*” (Paris Rue Boissy-D'Anglas, 25. Director Constantin de Brancovan).

Ideea unei ligi de acțiune latină lansată de mai mulți ani de către diferiți publiciști și precisată într'un apel către Latini pe care îl publică mai deunăzi în „*Les Débats*” sub titlul „*De la necessite d'une ligue latine*”, a distins brazilian, d-l d'Escragnolles, a intrat în domeniul realităților practice.

Creațiunea acestei Ligei răspundea atât de bine stării sufletesci actuale a rasei latine, încât din toate părțile a fost primită cu cea mai mare simpatie și de când este în formațiune, ea a provocat indirect numeroase inițiative parțiale, tôte avînd ca scop apropierea popórelor latine.

Timp îndelungat naționalitățile de rasă și mentalitate latină au urmat izolate destinurile lor în lume, fără ca ceva comun, fie în politică, fie în tendințele lor, să le fi orientat spre un ideal de unire și solidaritate, unde tôte și fie-care să pôtă scote forțe nouă pentru împlinirea acestor destinuri.

Francia s'a prea desinteresat de rolul, ce-i fusese marcat în fruntea lumei latine, ea și-a lăsat primejdute interesele în republicele latine de peste ocean; Italia s'a supus unor atracțiuni contrare afinităților sale naturale și chiar aspirațiunilor sale iredentiste; Spania s'a închis într'o izolare, care i-a fost funestă; Portugalia s'a întors spre Anglia; România a fost abandonată rivalităților de influență germanice și slave. În sfîrșit în Lumea Nouă, America latină divorțând de Spa-

nia și de Portugalia, tinde a evolua din ce în ce mai mult în orbita politică și economică a Statelor Unite.

Marea familie latină, uitând comunitatea originii, a civilizațiunii și aspirațiunilor, s'a împrăsciat la întimplarea evenimentelor și combinațiunilor, cari se impuneau intereselor momentane ale fie-cărui din membrii săi... Se pare însă, că lumea latină în timpul din urmă, în urma evenimentelor, cari păreau a indica declinul latinității, atât în lumea veche, cât și în cea nouă, a revenit la conștiință. S'au făcut încercări de apropiere din ce în ce mai marcate.

Anumite inițiative parțiale de ambele părți ale Oceanului au dat deja o formă precisă și concretă acestei opere de apropiere între latinii celor două continente. Liga franco-italiană a contribuit mult întru restabilirea bunei înțelegeri între Franța și Italia. Din partea Spaniei se pregătesc un acord, în urma căruia cele trei mari națiuni latine ale Europei să pună bazele unei politici mediterane și africane comune, în vederea expansiunii legitime a rasei în continentul negru.

Pe de altă parte Spania prin „uniunea ibero-americană” a întreprins recucerirea morală și economică a republicelor formate de vechile sale colonii transatlantice, a căror independență nu mai are de a-se teme de vechea metropolă.

A asocia tôte încercările izolate de apropiere într'o acțiune comună, al cărei centru să fie Franța, er obiect: dezvoltarea pacifică sub tôte formele a intereselor solidare ale unei rase, care reprezintă a Țecea parte a populațiunii globului și ocupă un sfert al suprafeței, etă ideea care a inspirat și etă scopurile, ce și-a propus a realiza „Liga de acțiune latină”.

La întrunirea constitutivă a ligei d-l Doumer a precizat într'un discurs spiritul ligei, apoi s'au votat statutele, asupra cărora vom reveni.

În comitetul de patronaj s'au ales celebrități europene: Leon Bourgeois, Berthelot, Emile Faguet, E. Lavisse, Paul Leroy-Beaulieu, Levasseur, etc. etc.

Comitetul central sub președința lui Paul Doumer, este compus din membrii: Gonzalo de Reparaz (Spania), Raqueni (Italia), Jayme de Séguier (Portugalia), Eduard Rod (Elveția), prințul de Brancovan (România), G. d'Escragnolles (Brazilia), Garzon (Republica Argentină), Figueroa (Chili) colonel Lozano (Mexico) și 9 membri franceși.

„Prelații noștri și ai Românilor”.

(O voce sêrbescă asupra anchetei.)

Țiarul național sêrbesc „*Zastava*” din Neoplanta publică sub titlul de mai sus un remarcabil articol privitor la vorbirile ce s'au ținut în ancheta convocată de ministrul Berzeviczy în cauza revisuirii legilor școlare.

În partea primă a articolului se arată intențiunile guvernului de a maghiarisa învățămîntul poporal confesional prin călcarea în picioare a unei legi (art. XXXVIII din 1868), care enunță, că învățămîntul școlarilor nu se pôte face decît în limba lor maternă. Spune apoi, că guvernul a convocat ancheta pentru a vedé cum vor primi naționalitățile și confesiunile proiectul lui Berzeviczy și pentru a-se orienta asupra scopului său.

„*Zastava*” urmînd Țieca, că din partea Sêrbilor a fost chemat la anchetă numai episcopul Luchian *Bogdanovic*, er dintre Români cei doi metropoliți ai lor; er când s'a sciut că se bate cel din urmă cuiu în sieriul școlilor confesionale și autonomiei confesiunilor i-se pregătesc încă o puternică lovitură, toți Sêrbii și-au așintit privirile asupra episcopului *Bogdanovic*. „*Zastava*” continuă apoi astfel:

„...Și *Meșianu* își face șie-și cinste și cu acesta și poporului său. S'a ridicat bărbătesc și hotărît pentru apărarea limbei sale, pentru școla sa confesională, pentru biserică și autonomia ei. A arătat, că legea se vatărnă și a dovedit că acesta se im-

potrivesc și principiilor elementare ale pedagogiei. E imposibil să constrângi un popor, ca să vorbească perfect două limbi. Un astfel de popor nu există pe lume. Chemarea scolei e sfântă: cultivarea generală a omenirii, er nu aceea, că cu puterea se învețe pe cel ce nu e Ungur limba ungară. Acesta nu se va ajunge și nici nu se poate ajunge, și va fi numai spre dauna culturii și a educației. Copilul va eși din școală și nu va ști nimic.

Și cât de frumos a dis, că cu școala se poate numai lumina un popor, dăr niciodată nimic. S'a ridicat împotriva vătămării autonomiei și a bisericii, și a pretenției, ca fie-care confesiune și naționalitate să-și propovăduiească limba sa, er aceea putere, care ar vré să constrângă biserica să-și părăsească limba, singură își dicteză sentința de mörte. — Și atât ce a spus despre biserica, cât și ce a spus despre școală, nu e numai o simplă rezonană, ci admonițiune serioasă în linia primă guvernului, ca bine să cumpănescă aceea ce plănuesce; și acesta e declararea luptei deschise și legale a poporului și clerului român împotriva celor ce sunt contrarii libertății instrucției, împotriva prigonirii autonomiei și a vătămării de lege.

Nici Victor Mihalyi nu a rămas mai pe jos decât Mețianu. A înfrânt îndreptățirea asertiunii, că în școlile românești nu s'ar urmări cu succes învățământul limbei maghiare, și că forurile competente nu ar supraveghea de ajuns școlile lor. Ii face atenți, să nu calcă litera limpede a legii, care permite confesiunilor să-și înființeze școle și să dispună asupra lor, pentru-că de la acesta depinde pacea religioasă a Ardélului.

Etă așa s'au purtat chemații reprezentanți ai poporului român. Dăr ce ținută a avut episcopul Luchian? Inima ne döré, și de rușine față ni-se roșese. Episcopul Luchian e pentru învățământul mai estins al limbei maghiare. Ține de datorința fiecărei confesiuni, să lucre într-acolo, ca fie-care cetățén să învețe pe deplin limba statului. Recunoșce franc, că în diecesa sa sunt 52 școle confesionale sërbesce în cari nu se propune limba maghiară de-a-juns. Dăr el promite, că în timpul cel mai scurt va repara rēul acesta. Și unicul lucru ce-l cere, e să se permită învățământul religiunii în limba liturgică.

Nu-i acesta ceva îngrozitor și rușinos? Mețianu dovedește, că e imposibil a constrânge un popor să vorbească două limbi, Luchian se alătură pe lângă acesta imposibilitate și o aprobă. Mețianu se luptă pentru limba maternă în instrucția școlară, Luchian pretinde numai pentru religiune limba liturgică. Românul Victor Mihalyi dovedește, că în școlile românești se propune în deajuns limba maghiară, Luchian afirmă, că în 52 școle din diecesa sa limba maghiară nu se învață, și sërbatorește promite că va repara acest neajuns. Și Luchian o face acesta chiar atunci, când se bate cel din urmă cuiu în siorul școlilor confesionale și când se anunță mörtea apropiată a autonomiei confesiunilor. Nici un cuvânt nu află Luchian pentru apărarea limbei sale materne, a școlilor sale confesionale și a autonomiei biserice sale, ci pretinde a se susține limba liturgică numai pentru religiune, când în anchetă rēsună glasurile, că aceste școle trebuie închise, că în ele agitatorii naționali ațită, că acolo se nutrește dușmănia în contra maghiarismului și a statului, că limba liturgică nu e poporala, sërbescă séu românescă, ci slavă séu latină, și când numai un glas se aude, că bunurile naționale și bisericești, prin cari se susțin școlile confesionale naționale, trebuie confiscate, — el în acest critic moment recunoșce, că limba maghiară nu se învață de ajuns și promite că va repara neajunsul acesta!

Poporul sërbesc tocmai în ora 12 a școlilor și autonomiei sale, stă îngrozit înaintea acestui fenomen și se întrăbă: într-adevăr a vorbit-o asta episcopul séu sërbesc? Nu, Nu! Luchian a trebuit, că în acel moment a uitat cine e el, a trebuit să se gândescă, că pe el în anchetă îl numese magnat maghiar, șovinist din Ungaria, și așa s'a și purtat.

Și cu cât a fost mai ușor poziția lui Luchian decât a lui Mețianu? Mețianu întâiu a provocat asupra sa furtuna șovinistilor, el a și susținut-o cu bărbăție. Luchian ar fi trebuit numai să păsescă pe urmele sale. Dăr el n'a voit, mai bucuros a preferit aprobarea șovinistilor în anchetă, decât mulțumita și recunoștința poporului séu.

Românii Ungariei sunt îndestulți și superbi cu Mețianu; dăr Sërbi din Ungaria cu Luchian? Ori poporul sërbesc încă tot mai are să înghiță picături amare din paharul cu otravă, care l' pur, la gură cu puterea tocmai unii dintre prețții, archierei séi!

Rēsboiul ruso-japones.

În urma scirilor, ce s'au răspândit eri și alaltării despre pierderile enorme ale Japoneseilor la Port-Arthur și despre pretinsa cădere a acestei fortărețe, privirile lumii întregi sunt ațintite asupra acestui punct, cel mai remarcabil din Rēsăritul îndepărtat.

Japonesii cred, că Por-Arthurul va căde în proximele zile, deore-ce operațiunile militare ar fi înaintat așa de mult, încât Port-Arthurul și Liaoyangul vor trebui să cadă de-odată.

Scirea acésta, pe care o primesce din Tokio diarul berlines „Lokalanzeiger“, este în același timp o desmintire a faimelor răspândite de presa englesă despre căderea Port-Arthurului în nóptea de 11 Iulie și despre capitularea generalului Stössel, comandantul garnisónei cetății.

O depeșă mai nouă din Petersburg (15 Iulie) vestese, că acolo n'au sosit încă amănunte asupra asaltului nocturn din cestiune. Se știe numai atât, că asaltul Japoneseilor a fost respins c'un rezultat strălucit și generalul Fock a urmărit pe Japonesei până la Nușalin. Pierderile Japoneseilor au fost enorme. Cifra lor însă nu e cunoscută cu esactitate. Lupta fiind una din cele mai turbate, Rușii încă au pierdut aprópe 1000 de ómení uciși și răniți.

Stăm așa-dér față cu sciri ce se contrațio unele pe altele.

Situațiunea în Mancuira însăși nu s'a schimbat în cele două-trei zile din urmă. Din diferitele sciri și faime se poate constata numai atât, că generalul japones Oku înainteză încet și cu mari greutăți spre Dașisao, pe care Kuropalkin se pregătește a-l apăra cu hotărire. De altă parte se anunță, că și Kuroki a început înaintarea de la munții Fōșulin spre Dașisao-Liaoyang. Față cu aceste mișcări ale Japoneseilor, Kuropalkin a luat o dublă măsură: a apăra Dașisao și a lua atitudine de rezistență la pasul Motienling, unde s'a oprit de ocamdată armata lui Kuroki. Rușii au ridicat a ci șanturi puternice de apărare cu scop de a reține pe Kuroki în drumul séu spre Liaoyang. În același timp se anunță, că armata principală rusescă și-a încheiat concentrarea pe linia de luptă Dașisao-Hayciōng-Liaoyang. La unul din aceste puncte se așteptă o luptă mare în tot mementul.

Agentia „Reuter“ din Londra primese din Tokio scirea, că Japoneseii ar fi ocupat Inkau fără de nici o rezistență din partea Rușilor. Inkau este portul orașului Niūșwang și decă scirea agentiei englese s'ar adeveri, orașul Niūșwang ar fi serios amenințat.

Pentru a completa acésta revistă, mai adaugem, că după o scire din Tokio, flota rusă din Wladiwostok a eșit din nou în largul mării și a fost vėdută zilele aceste la Hokaido.

SCIRILE DILEI.

3 (16) Iulie.

Pressa streină și cererile Românilor Macedoneni. „Deutsche Zeitung“ din Viena publică o corespondență din Constantinopol în favoarea Românilor macedoneni. Se dice în corespondență, că Aromânii au perfect dreptul d'a se ruga în biserici în limba lor. Patriarhul Ioachim n'ar fi întrutotul contra aspirațiunii Aromânilor, însă întâmpină piedeci în Sinod. Acesta se teme să nu cėră și Sěrbi aceleași concesii. Corespondentul sfătuesce patriarhatul să cedeze înainte ca mișcarea Românilor macedoneni se sporescă și ca cererile de concesii să devină și mai mari.

Apel din Bucovina. Cătră meseriași români. Redacțiunea fóiei „Viitorul“ a clerului ortodox-român din Bucovina, ce apare în Cernăuți, adreseză în numărul séu ultim cătră frații români din Transilvania un apel de următorul cuprins: Vė rugăm să bine-voiți a-ne trimite cât de multe adrese de meseriași români din totă bransa, cari ar fi dispuși a primi la învățatură băieți români din Bucovina. Condițiunile și timpul cât va dura învățatura încă dorim a-le sci.

Biblioteca Academiei Române s'a sporit în luna Iunie cu următoarele cărți: Conform legii de la 1 Aprilie 1885 a primit 303 volume și broșuri, 144 de numere de reviste române și 2 foi volante. În dar séu schimb: 138 volume și broșuri, 20 numere de reviste române, 54 străine, 29 vol. mscr. Cumpărate: 30 volume și broșuri, 1 număr de revistă română, 96 num. de reviste străine. 25 atlase de hărți, 27 stampe și potrete, 58 vol. mscr, 178 documente, 12 fotografii.

Atragem atențiunea locnitorilor orașului nostru asupra publicațiunii magistratului orașenesc, de pe pag. 4 a numărului nostru de ađi referitoare la măsurile ce s'au luat în ce privesce folosirea apei din apaducte.

Societatea pentru învățatura poporului român din Bucuresci publică o dare de sémă despre mersul societății, cum și despre mersul școlilor ei Fröbeliană, primară și normală în anul 1903—1904. Darea de sémă se estinde pe 64 pagini și este întocmită de d-l Petru Gărboviceanu, directorul școlilor.

Cununii. D-l Radu Prișcu, învățator la școlile gr. or. din Brașov s'a serbat cununia religiósă cu d-șóra Eleftera Stinghe astăzi, 3 (16) Iulie în biserica Sf. Treimi de pe Tocile.

— D-l Aurel Popovici absolvent de teologie își va serba cununia cu d-șóra Ersilia Iorgovan la 24 Iunie în biserica gr. cat. din Tievaniul-mare.

— În Bėrlad își va serba cununia religiósă máne Duminecă în 17 Iulie n. d-l Iona Neagoe, profesor, originar din Micăsasa, cu d-șóra Aneta Ghimbășanu fiica vėduvei rēposatului Ghimbășanu fost profesor în Bėrlad, originar din Zėrnești.

Al cui e inelul? Poliția din Bucuresci a pus mána pe un pungaș periculos, în posesiunea căruia s'a aflat și un inel de mare preț, cu briliante, despre care respectivul afirmă, că l'a furat în tren, pe linia dintre Sibiu și Făgăraș. Se caută decă adevăratul stăpán al inelului, a' căru preț face 1200—1500 franci.

Ucișe de fulger. Despre tragica întâmplare din Porumbacul-sup. unde fulgerul a omorit două femei, i-se sorie „Tel. Rom.“: Duminecă séra pe la órele 8 o tempestat mare cu tunete și fulgere s'a descărcat asupra comunei Porumbacul-sup. și a produs mare panică între locuitorii comunei. Trăsnetul a lovit în copercul unei case de pėtră, nimicind o parte din coperiș. Pėtrundēnd apoi în interiorul casei, a lovit o femeie, care tocmai atunci intrase de afară în tindă. Femeia a rămas mörta la moment. Curentul a trecut prin ușa deschisă în casă, unde erau două fete ale muerii omorite, în imediata apropiere una de alta. Una dintre acestea încă a fost ucisă, er a doua, ca prin minune a fost neatinsă de curentul electric al fulgerului. Tot în acésta séra fulgerul a lovit și într'o șură din comuna învecinată Sărata.

De ale telefonului. Direcțiunea de poste și telegraf din Cluși aduce la cunoștința publică, că pe ziua de 15 Iulie de la stațiunea publică de telefon din Brașov se pöte vorbi atât cu abonații telefonelor din orașele din patrie, cât și cu cei din Austria de jos, eventual și cu persoane cari nu sunt abonate. Taxa convorbirei este de 2 cor. pe 3 minute. Convorbirea urgentă: 6 corone. Taxa se înapoéză în cas când din vr'o pedecă tehnicoă nu s'a putut face junctiunea, ori cel ce a chemat și-a revocat chemarea, înainte de a se fi făcut junctiunea ori că stațiunea chemată nu răspunde. Numele orașelor cu cari se pöte vorbi dela Brașov pe telefon se află într'o listă la stațiunea telefonică.

Petrecere de vară în Micăsasa. În 24 Iulie inteligenta din Micăsasa și împrejurime va aranja o petrecere de vară în beneficiul școlii gr. cat. din acea comună.

Concerte și reprezentațiuni. Astăzi Sămbătă și máne Duminecă, capela orașenescă va da un concert la cafeneaua Neustädter. Intrarea liberă. Inceputul la 8 1/2 séra.

Musica militară a reg. 50 va da máne 17 Iulie un concert sub conducerea capelmaistrului ei la „Casa de țir“. Inceputul la órele 5 p. m. Intrarea liberă.

La „Gewerbeverein“ máne, Luni și Marti va debuta renumita trupă „Buntes Brett“ din Berlin. Novitate secesiionistă ne mai vėdută în Brașov. Intrarea 1 cor.

În cursul sėptemănei capela orașenescă va cânta pe promenadă: Luni, Marti, Mercuri, Vineri și Sămbătă. Inceputul la 5 1/2. Joi și Duminecă la același timp va cânta musica militară.

Damele englese nici odată nu întrebuințeză cremă pentru față, ci lapte de castraveți, calitate veritabilă englesescă, care se capetă în farmacia lui C. Balassa. Cosmetic nevătămător cu efect absolutamente sigur, care după 2—3 întrebuințări, face să dispară pistrui, pete de ficat, sgrăbunțe, parasitii și ori-ce necurățenii, împrumutând obrazului înfățișare înviorată și tinerescă. Să se observe, ca pe fie-care sticlă să fie pus numele Balassa. Sticla 2 corone. Săpun de castraveți veritabil englesesc 1 cor., pudră de castraveți 1 cor. 20 b. Se capetă la farmacia. Trimiteri cu posta face farmacia C. Balassa, Budapesta Erzsébetfalva.

Rectificare. În nr. trecut, 145, al fóiei noastre în art. de fond pag. 1 col. 1 rând. 1, în loc de „Alergând cu glasul nostru“ este a se cėti corect: „Alergând cu gândul nostru etc.“

NOU ABONAMENT

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie st. v. 1904

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fóiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: Pe un an 24 corone, pe șese luni 12 corone, pe trei luni 6 corone, pe o lună 2 corone.

Pentru România și străinătate: Pe un an 40 franci, pe șese luni 20 franci, pe trei luni 10 franci, pe o lună fr. 3.50.

Abonarea se pöte face mai ușor prin mandate postale.

ADMINISTRAȚIUNEA.

Necrolog.

Subscriții cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștința număróșelor rudenii și cunoscuți, că prea iubitul lor tată, frate, ginere, cumnat și unchiu

Aurel P. Barcianu,

proprietar, fost director al cassei de păstrare din Mercurea, al Institutului tipografic „Minerva“, editor și proprietar al revistei „Bunul Econom“, vicepresident al Reuniunii economice din Orăștie, membru fondator al „Reuniunii române agricole din comitatul Sibiu“, membru al „Asociațiunii“ și al mai multor societăți culturale,

după scurte și grele suferințe a adormit în Domnul aici în Sibiu, Joi, în 1/14 Iulie a. c. la órele 4 1/2 d. a. în etate de 42 ani.

Rēmășițele pămėntesci ale scumpului defunt și grele suferințe a adormit în Domnul aici în Sibiu, Joi, în 1/14 Iulie a. c. la órele 4 1/2 d. a. în etate de 42 ani.

La acésta tristă festivitate invităm pe tóte rudenile, prietenii și cunoscuții.

Sibiu, în 2/15 Iulie 1904.

Fie-i țėrina ușoră și memoria binecuvėntată!

Elvira și Victor, ca fiică și fiu. Vėd. Iustina Dr. N. Olariu n. P. Barcianu și Elena I. Popovici născ. P. Barcianu, ca surori. Friederike Wieser, ca sócră. Iulius Popovici, ca cumnat. Delia, Livius, Elvira, Mărióra N. Olariu și Tiberia C. Barcianu, ca nepoți și nepóte.

ULTIME SCIRI.

Bistriță, 15 Iulie. În urma investigațiunii pornite împotriva membrilor clubului comitatens din Bistriță, d-nii: G. Domide, protopop, Dr. Gavr. Tripon, Dr. V. Pahone, Dr. Dem. Cuita, Dr. D. Login, advocați, Ciril Deac, vicar, I. Dologa și P. Grapini, preoți, au fost pedepsiți cu câte 200 cor. amendă, er Dr. V. Onișor cu 400 corone.

Tokio, 16 Iulie. Din parte ofici-ală se desminte scirea, că Japoneseii ar fi pierdut 30.000 ómení la Port-Arthur. Contra fortăreței de la Port-Arthur nu s'a dat nici un asalt.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil Traian H. Pop.

Nr. 12309—1904.

PUBLICAȚIUNE.

Având în vedere, că statul apoi din ambele rezervoare ale apeductului orașenesc, — în urma permanenței secete, care face ca în rezervoare să încurgă în loc de 19.0 litri pe secundă, numai 16.2 litri pe secundă, și în urma folosirii apei în măsură mai mare — s'a redus de la statul normal de 3.50 m. la minimul dîlnic de 0.20 m, și amenință a fi redus și mai tare; din acest incident magistratul a dispus următoarele:

1) Fântânile săritore publice până la altă dispozițiune se închid.

2) Stropirea stradelor se reduce la ceea ce este neîncungiat de lipsă.

3) Amîndouă conductele de apă se închid în fie-care nopțe de la 9 ore seara până la 6 ore dimineața.

4) În cas de foc, se opresc toate conductele de apă cu excepțiunea aceleia, care conduce la locul focului.

Pentru încungurarea casului de a rămănea de tot fără apă, facem atenți publicul consumator de apă, chiar în interesul său propriu, ca să nu facă risipă cu apa și cât se poate a-și restringe trebuința de apă, în casul unui foc, să nu folosească apă din apeduct de fel, afară de ceea ce trebuie la locul focului.

Brassó, 14 Iulie 1904.

1—2

Magistratul orașenesc.

Brassóvármegye alispánjától.

Sz. 5652—1904.

Pályázati hirdetés.

Mintogy Nekolny József eddigi városi mérnöknek 1903. évi június hó 27-én tartot képviselőtestületi ülés alkalmával főmérnökké történt választása a m. kir. közigazgatási bíróságnak folyó évi április hó 19-én 178. sz. a. kelt ítéletével jogérvényre emelkedett, a megüresedett városi mérnöki állásnak és ezen állás előléptetés útján való betöltésének esete a városi segédmérnöki állásnak választás útján leendő betöltése céljából ezennel pályázatot nyitok.

A mérnöki állás évi 2400 korona törzsfizetéssel és 600 korona lakpénzzel, a segédmérnöki állás évi 1400 korona törzsfizetéssel és 300 korona lakpénzzel, mind a két állás pedig a városi szervezési szabályrendelet 119. §-ában megállapított 5 évről 5 évre ismétlődő ötödéves pótlékkal van összekötve.

A városi szervezési szabályrendelet 108. §-a értelmében úgy a városi mérnök mint a segédmérnök a városi segédszemélyzetéhez tartozván a 109 §. értelmében élethossziglan választatnak.

A szervezési szabályrendelet 111 §-a értelmében, a városi tisztviselőnek nincs megengedve ipart folytatni, üzleti vállalatnál bel- vagy kültagként résztvenni, továbbá oly mellékfoglalkozást folytatni, mely által szerződészerű függőségi viszonyban jön egyesekkel, vagy testületekkel szemben.

Felhívom mindazokat, kik a betöltendő vagy előléptetés folytán netalán üresedésbe jövő állást elnyerni ohajtják, hogy az 1886 évi XXII. t.-c. 74 §-ában előírt minősítés igazolása mellett szabályszerűen felszerelt ebbeli folyamodványukat hozzám f. é. július hó 30-áig d. e. II óráig annál bizonyosabban nyujtsák be, mivel később érkezett folyamodványok figyelembe vételét nem fognak.

Brassó, 1904 június hó 30-án.

Dr. Jekel Frigyes
alispán.

Dela vice-comitele comitatului Brassó.

Nr. 5652—1904.

Concurs.

După-ce alegerea fostului inginer orașenesc, D-nului Iosif Nekolny de inginer superior, întâmplată în reprezentanța comunală din 27 Iunie 1903, s'a ridicat la putere de drept prin sentința curiei administrative nr. 178 din 19 Aprilie a. c., deschid concurs pentru postul de inginer orașenesc vacant, și în cas de îndeplinire a acestui post prin avansare și pentru postul de inginer asistent orașenesc, care este a se îndeplini prin alegere.

Emolumentele împreună cu postul de inginer sunt 2400 corone salar fundamental și 600 cor. banî de cvartir, cu postul de inginer asistent 1400 cor. anual, salar fundamental și 300 corone banî de cvartir; ambele posturi însă mai beneficiază în sensul statului de organizare orașenesc §. 119 de cvincvenii, cari se repetază din 5 în 5 ani.

În sensul §. 106 al statului de organizare atât inginerul orașenesc, cât și inginerul asistent, aparținând personalului auxiliar orașenesc, se aleg pe viață, conform §-ului 109.

În sensul §. 111 al statului de organizare funcționarii orașenesci n'au voie a purta o industrie, a participa ca membru intern sau extern la vre o întreprindere industrială, mai departe a continua o astfel de ocupațiune laterală, prin care ar ajunge în dependență contractuală cu vre-un particular sau de vre-o corporațiune.

Invit pe toți aceia, cari doresc a obține postul de îndeplinit prin avansare sau eventual postul devenit vacant prin alegere, să-și înainteze petițiunile lor instruite după normele esistente, și dovedind calificațiunea prescrisă în art. XXII al legii din 1886 §. 74, cel mult până la 30 Iulie a. c. II ore a. m. la subsemnatul, cu atât mai sigur, cu cât petițiunile, cari vor sosi mai târziu, nu vor fi considerate.

Brassó, 30 Iunie 1904.

Dr. Frideric Jekel,
vice-comite.

Cofetărie sub Timpa.

Am onóre a aduce la cunoștința On. public, că pe promenada cea mai frumoasă a orașului de sub Tîmpa

Voiu deschide o cofetărie

Mercuri în 20 Iulie

La vîndare vin: ape minerale, produse d'ale cofetăriei, lapte, smântână, cafea, ciocolade, etc.

În firma speranță că voiți fi sprijinit din partea On. public în această nouă întreprindere, pe care voiți conduce cu cea mai mare atențiune, mă rog de cercetare numerósă

Cu totă stima:

Gustav Seidel.

(1827,1—4)

GUSTAV SOLINGER.

Primul stabiliment de văpsitorie artistică și de lucș, și curățire chimică de garderobe în Brașov, strada Cimiterului nr. 5.

STABILIMENT

de Apretură,

Decatură

și

Desinfecțiune.

Curățire de Govore.

Aranjat complet din nou!**Mare întreprindere în Ardeal!**

Pentru a satisface unei necesități de mult simțite, na'm cruțat nici o jertfă — cu mașini din cele mai noue — ca se dau On. public o-casie, se nu aibă trebuință de aci încolo, a trimitte Garderoba la Viena sau Budapesta spre curățire, ci ale preda în atelierul meu, executând-ule spre deplină mulțumire. Amintesc încă că garantez pentru ce mi se va da sere curățire sau văpsire, d'or numai pentru ce se va preda în atelierul din

Strada Cimiterului nr. 5, casa proprie, sau în localurile de primire, la:

D-l Frideric Reiser, str. Vămii 31, și la D-l Iosef Drotleff str. Porții 17.

Pentru a nu urca prețurile, sus numiții domni s'au însărcinat a primi pentru mine comande. Cartoane cu mostre colorate, însemnarea prețurilor se pot vedé tot acolo. Locuri de primire în toate orașele mai mari din Transilvania.

Mă rog a observa firmele de sus.

STABILIMENT

de

Imprăgnier

de Plissée și

Gouvrier.

Curățire

de perdele și

Appretur.

Fabrica c. r. priv. de Mașini și Motore, BRAUNER & KLASEK Succ.

Se acceptază
representanți soliidi în provincie.
Pețuri curente gratis și franco.

IGN. EMIL LEWA — Vieșă.

Representanța generală și deposit

B. Dénes, Budapesta.

VI, Váci körút 61. sz.

MOTORE de Vapor, Gaz, Benzin, Petrolin, 2—100 HP. Locomobile - Petrolin 2—25 HP. Instalație de gaz sugative. putere de cal (HP.) costă 2—3 banî pe oră. — Cons rucna cea mai modernă. — Forța motrice, cea mai bună și ieftină. — Cel mai ieftin izvor de aprovizionare.

In grădina dela „Gewerbeverein.“

Numai 3 representațiuni, și

Duminecă în 17, Luni 18 și Marți 19 Iulie 1904,

BERLINER BUNTES BRETTL.

Intrarea 1 coronă.

Inceputul la 8 ore seara.

Abonamente la

„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunare.

„Gazeta Transilvaniei“
cu numărul à 10 fil. se vinde
Eremias Nepoții.

FENYVESI M. LAJOS

Brașov, strada Vămii nr. 21,

în casele D-lui Garoiu.

Magazin de Modă,

pentru Dame și bărbați

se va deschide în luna lui August.